

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 84/11

V Lucemburku dne 8. září 2011

Rozsudek ve věci C-120/10

European Air Transport SA /

Collège d'environnement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Région de Bruxelles-Capitale

Členské státy v zásadě mohou stanovit maximální hladiny hluku měřené na zemi, které musí letecké společnosti dodržovat při přeletu území v blízkosti letišť

Pokud je účinkem takové právní úpravy to, že nutí letecké společnosti, aby upustily od výkonu své hospodářské činnosti, může však být tato úprava přijata pouze tehdy, jsou-li dodrženy podmínky stanoveny právem Unie

Za účelem snížení hluku z letecké dopravy na letištích Unie povoluje směrnice 2002/301, aby členské státy přijaly takzvaná „provozní omezení“. Tato omezení mohou být přijata pouze v případě překročení osvědčených hladin hluku, které jsou měřeny u zdroje², a sice u samotného letadla.

Letiště Bruxelles-National (Belgie) se nachází na území Vlámského regionu, avšak letadla přilétávající na toto letiště a odlétající z tohoto letiště přelétávají v malé nadmořské výšce také Region Brusel – hlavní město.

Na počátku projednávané věci je spor, v němž proti sobě stojí letecká společnost European Air Transport (EAT), která se specializuje na leteckou přepravu zboží (skupina DHL) na jedné straně a Région de Bruxelles-Capitale (Region Brusel – hlavní město) (Belgie) a Collège d'environnement (Úřad pro životní prostředí) uvedeného regionu na straně druhé.

Příslušný regionální orgán totiž dne 19. října 2007 uložil EAT správní sankci ve výši 56 113 eur za překročení v nočních hodinách limitních hodnot stanovených právní úpravou bruselského regionu. Podle této právní úpravy jsou tyto limitní hodnoty měřeny na zemi.

Letecká společnost EAT podala proti tomuto rozhodnutí žalobu na neplatnost. Tvrdí zvláště, že regionální právní úprava, jejíž porušení jsou jí vytýkána, je v rozporu s právem Unie, neboť používá maximální hladiny hluku měřené na zemi (a nikoliv u zdroje), což je podle ní v rozporu se směrnicí 2002/30.

V tomto kontextu se ve sporu věcně příslušný Conseil d'État (Belgie) rozhodl předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Belgický soud žádá Soudní dvůr, aby objasnil, zda právní úprava bruselského regionu, která stanoví sankce za hluk způsobený leteckou dopravou, může být považována za „provozní omezení“, na které se vztahují předpisy směrnice 2002/30 a zejména metoda spočívající v měření hladiny hluku u zdroje.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (Úř. věst. L 85, s. 40; Zvl. vyd. 07/06, s. 96).

² Při bližším pohledu směrnice 2002/30/ES v podstatě zohledňuje osvědčené hladiny hluku letadla. Toto akustické osvědčení letadla je vystaveno na základě teoretických referenčních hodnot týkajících se meteorologických, geofyzických a operačních podmínek. Tyto referenční hodnoty zohledňují takové parametry, jako je úroveň moře, teplota prostředí, míra vlhkosti, schválené vlastnosti povrchu země, výška mikrofónu, jakož i trasu letu a parametry týkající se letu.

Ve svém rozsudku z tohoto dne Soudní dvůr úvodem připomíná, že k řešení problému hluku z letecké dopravy používá Unie metodu vyváženého přístupu. Tato metoda, definovaná Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO), se skládá ze čtyř základních prvků a vyžaduje pečlivé posouzení všech možných řešení zmírnění hluku včetně snížení hluku letadel u zdroje, územního plánování a územní správy, méně hlučných provozních postupů a provozních omezení.

Vyvážený přístup předpokládá, že provozní omezení jsou přípustná pouze tehdy, když jakékoliv další opatření k regulaci hluku neumožnilo dosažení cílů směrnice 2002/30.

V tomto ohledu má Soudní dvůr za to, že „provozní omezení“ ve smyslu směrnice 2002/30 je opatřením, které úplně nebo dočasně zakazuje přístup letadla na letiště členského státu Unie.

Taková vnitrostátní právní úprava týkající se životního prostředí, jako je právní úprava dotčená v projednávaném případě, která ukládá maximální limity hluku měřeného na zemi, které je třeba dodržovat při přeletu území v blízkosti letiště, nepředstavuje tedy jako taková „provozní omezení“, pokud nezakazuje přístup na dané letiště.

Soudní dvůr každopádně upřesňuje, že i když použití metody spočívající v měření na zemi hluku působeného letadlem v letové fázi může být součástí vyváženého přístupu, nelze přesto vyloučit, že taková vnitrostátní právní úprava týkající se životního prostředí, jako je právní úprava dotčená v projednávaném případě, může mít z důvodu relevantního hospodářského, technického nebo právního kontextu, stejné účinky jako zákaz přístupu na letiště. Pokud se však potvrdí, že limity uložené vnitrostátní právní úpravou jsou natolik omezující, že vedou konkrétně k tomu, že nutí provozovatele, aby upustili od výkonu své hospodářské činnosti, musí být taková právní úprava považována za zákaz přístupu, a je tedy „provozním omezením“ ve smyslu směrnice 2002/30. Taková právní úprava musí být tudíž přijata v souladu s podmínkami stanovenými směrnicí.

Je věcí belgického soudu, aby ověřil, zda opatření přijatá Région de Bruxelles-Capitale mají takové účinky.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499